

b) lit. B otrzymuje brzmienie:

„B. Departamenty:

- 1) Organizacyjny,
- 2) Prawny,
- 3) Planowania i Koordynacji,
- 4) Budżetowo-Gospodarczy;”

3) w § 7 w ust. 2 wyrazy „Przewodniczącego Rady Państwa” zastępuje się wyrazami „Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej”;

4) w § 8 w ust. 3 skreśla się wyrazy „władzy i”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

279

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1991 r.

w sprawie statutu Funduszu Kościelnego.

Na podstawie art. 10 ust. 2 oraz w związku z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87 i Nr 10, poz. 111, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i

z 1989 r. Nr 29, poz. 154) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Funduszowi Kościelnemu nadaje się statut stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

Załącznik do uchwały nr 148 Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1991 r. (poz. 279)

STATUT FUNDUSZU KOŚCIELNEGO

§ 1. Fundusz Kościelny może świadczyć w szczególności na następujące cele:

- 1) wspomaganie kościelnej działalności charytatywnej, oświatowo-wychowawczej i opiekuńczo-wychowawczej, a także inicjatyw związanych ze zwalczaniem patologii społecznej, oraz współdziałanie w tym zakresie organów administracji rządowej z Kościołem Katolickim oraz innymi kościołami i związkami wyznaniowymi,
- 2) pokrywanie części wydatków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych duchownych, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 oraz art. 37 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156 i z 1990 r. Nr 36, poz. 206),
- 3) odbudowę, konserwację i remonty obiektów sakralnych i kościelnych o wartości zabytkowej.

§ 2. Organem zarządzająco-wykonawczym Funduszu Kościelnego jest Zarząd składający się z: dyrektora generalnego w Urzędzie Rady Ministrów — dyrektora Biura do Spraw Wyznań, dyrektora Zespołu Ogólnego Biura do Spraw Wyznań i wicedyrektora Zespołu Ogólnego do Spraw Funduszu Kościelnego.

§ 3. Oświadczenie woli w imieniu Funduszu Kościelnego składa dwóch przedstawicieli Zarządu.

§ 4. Przewodniczącym Zarządu jest dyrektor generalny w Urzędzie Rady Ministrów — dyrektor Biura do Spraw Wyznań, do którego należy:

- 1) akceptowanie projektu preliminarza budżetowego Funduszu,
- 2) określanie wysokości kwoty dotacji Funduszu zastrzeżonej do swojej decyzji oraz do decyzji wicedyrektora Zespołu Ogólnego do Spraw Funduszu Kościelnego,
- 3) podejmowanie indywidualnych decyzji o przyznaniu dotacji ze środków Funduszu,
- 4) akceptowanie okresowych sprawozdań z wykorzystania środków Funduszu.

§ 5. Bieżące kierowanie sprawami i obsługę Funduszu Kościelnego zapewnia Biuro do Spraw Wyznań Urzędu Rady Ministrów przez wicedyrektora Zespołu Ogólnego do Spraw Funduszu Kościelnego, do którego należy w szczególności:

- 1) opracowywanie rocznych preliminarzy dochodów i wydatków Funduszu Kościelnego,
- 2) współdziałanie z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w sprawach związanych z ubezpieczeniem duchownych w zakresie wynikającym z ustawy o ubezpieczeniu duchownych,
- 3) utrzymywanie stałych kontaktów z Kościołem Katolickim oraz innymi kościołami i związkami wyznaniowymi, a także ich przedstawicielami przy Funduszu Kościelnym,
- 4) rejestrowanie i weryfikacja wniosków o dotacje z Funduszu,
- 5) podejmowanie decyzji o przyznaniu dotacji w ramach uprawnień określonych w § 4 pkt 2,

- 6) zorganizowanie systemu kontroli prawidłowego wykorzystania środków z dotacji Funduszu,
- 7) zorganizowanie obsługi kancelaryjno-biurowej i finansowo-księgowej Funduszu,
- 8) sporządzanie okresowych sprawozdań z wykorzystania środków Funduszu.

§ 6. 1. Organami opiniodawczymi w zakresie dysponowania środkami Funduszu są przedstawicielstwa osób prawnych Kościoła Katolickiego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych przy Funduszu Kościelnym.

2. W skład przedstawicielstw ze strony osób prawnych Kościoła Katolickiego wchodzi pełnomocnicy: Konferencji Episkopatu Polski, Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich i Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Żeńskich.

3. Właściwe osoby prawne innych kościołów i związków wyznaniowych określają skład swoich przedstawicielstw.

4. Przedstawicielstwa, o których mowa w ust. 1, mają prawo do przedstawiania i opiniowania wniosków o dotacje z Funduszu w odniesieniu do swego kościoła lub związku wyznaniowego.

§ 7. Nadzór nad Zarządem Funduszu Kościelnego sprawuje Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów.

§ 8. 1. Świadczenia z Funduszu Kościelnego przyznaje się na wniosek osób prawnych Kościoła Katolickiego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych, składany do Zarządu Funduszu bezpośrednio lub za pośrednictwem przedstawicielstw, o których mowa w § 6.

2. Świadczenia z Funduszu Kościelnego mogą być ponadto przyznane z inicjatywy własnej Zarządu Funduszu.

§ 9. Wniosek o świadczenie z Funduszu Kościelnego powinien zawierać uzasadnienie celowości wydatków, kosztorys planowanych prac, a w przypadku odbudowy i remontów obiektów kościelnych i sakralnych — opinię wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 10. 1. Świadczenia z Funduszu Kościelnego są przekazywane w obrocie bezgotówkowym i podlegają rozliczeniu z Zarządem Funduszu w terminie roku na zasadach określonych w ogólnie obowiązujących przepisach finansowo-księgowych.

2. W szczególnych przypadkach termin określony w ust. 1 może być zmieniony za zgodą Zarządu Funduszu Kościelnego.

280

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 6 listopada 1991 r.

w sprawie stref zamkniętych i stref niebezpiecznych dla żeglugi i rybołówstwa na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na morskich wodach wewnętrznych oraz na morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia się — z zastrzeżeniem § 5 — na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa strefy o współrzędnych geograficznych określonych w załączniku:

- 1) nr 14 — stale zamkniętą dla rybołówstwa;
- 2) nr 1a, 1b, 2, 5, 6, 6a, 10, 11, 12 i 13 — okresowo zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa.

2. Poza morskimi wodami wewnętrznymi oraz morzem terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa strefę nr 9 o współrzędnych geograficznych określonych w załączniku, która może być okresowo ogłaszana jako niebezpieczna dla żeglugi lub rybołówstwa.

3. Strefy określone w ust. 1 i 2 Biuro Hydrograficzne Rzeczypospolitej Polskiej ujmuje w polskim wydaniu „Locji Bałtyku” i nanosi na polskie mapy morskie.

§ 2. 1. Decyzje o okresie, w jakim strefy określone w § 1 ust. 1 pkt 2 będą zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa, oraz decyzje o okresie, w jakim strefy określone w § 1 ust. 2 będą ogłoszone jako niebezpieczne dla żeglugi lub rybołówstwa, podejmuje każdorazowo Dowódca Marynarki Wojennej.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu do Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej w celu ogłoszenia ich w „Wiadomościach Żeglarskich” lub, w przypadku nagłej konieczności, w inny sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 3. 1. Decyzje, o których mowa w § 2 ust. 1, przekazuje się do Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej z co najmniej 15-dniowym wyprzedzeniem.

2. W przypadku nagłej konieczności termin określony w ust. 1 może być skrócony, nie mniej jednak niż do 24 godzin.

§ 4. Dowódca Marynarki Wojennej ustala z organami administracji morskiej i państwowej morskiej służby hydrograficznej tryb przekazywania decyzji, o których mowa w § 2 ust. 1, do opublikowania w sposób określony w § 2 ust. 2 i § 3.